

Referat: Domnia lui Orodes al II-lea

Cu toate ca Persia arsacida inca evoluă spre apogeu, pe care-l va atinge în chiar timpul domniei lui Orodes al II-lea (57 – 37 i.e.n.), semnale decaderii erau evidente, macar și numai în modalitatea succesiunii în fruntea puterii partilor. Aceasta se realiza mai ales prin paricid, urmat de fratricid, unul, două, trei..., ce erau necesare.

Astfel, în 57 i.e.n., Phrates al III-lea este ucis de fiii săi și, în lupta pentru putere, Mitridate al III-lea care se încoronează la Ctesiphon, comite o greșeală ce-i va fi fatală: îl lasă în viață pe unul dintre frații săi, Orodes crezând că dacă-l tine departe de Ctesiphon pericolul este jugulat, Orodes începe însă să devină în ochii partilor virtuosi de acolo, de pe platourile iraniene aride pe care subguverna, modelul calaretului part, adică un barbat viguros, plin de smerenie și initiată în misterele zeului Mitra, rezervat în viața socială, bun luptător, aparent indiferent față de onoruri.

În plus, Mitridate al III-lea se sprijini, de la bun început și fără echivoc, pe aristocracia orașelor din Mesopotamia, ceea ce nemultumi, în mod hotărator, puternicele familii ale nobilimii parte. Una dintre acestea, cea mai puternica, condusă de Surena, care subguverna întreaga satrapie Partia (Corasan din Iranul de astăzi), interveni energic în treburile dinastiei, îl ucise pe Mitridates al III-lea și promova în fruntea statului pe Orodes (57 i.e.n.). Venirea lui Orodes al II-lea în fruntea partilor se petrecu într-un moment ce parea nefavorabil pe plan extern.

Roma, în ciuda disputelor interne din jurul chestiunii puterii, se alia în pragul unei evoluții calitative a statutului său de stat expansiv. Instaurarea triumviratului (Caesar, Pompei, Crassus) dădu stabilitatea necesară pentru ca legiunile Romei să continue să impună cetatea eterna ca metropola a Mediteranei. Singura zonă în care romani nu obținuseră în întregime succesele cerute de senat era Orientul Mijlociu, unde calarimea partă forma, pe Eufrat, un zid de fier. Triumviri Asiei (avea repartizată parte din Siria și parte din Asia Mică), M. Licinus Crassus, bazat pe cea mai puternica armată română pe care o vazuse Orientul (sapte legiuni bine antrenate), hotărâste, în 54 i.e.n., lichidarea opozitiei parte. Partii însă, dispuneau de cea mai bună calarime din epoca, pusa sub ordinele celui mai de seamă comandant de cavalerie al antichitatii. Surena.